

[O. Mathiasen.]

interesse og omhu som ethvert forslag fra regeringens side.

Vi har altså i mit parti ikke lyst til i dag at sige de ærede forespørgere tak for sidst. Jeg tænker her på den fuldkomne negativitet, som de to partier udfoldede for et par måneder siden, da mit parti havde et forslag til folketingsbeslutning angående indretning af plejehjem til behandling. Dengang havde man fra venstres og de konservatives side ikke ét eneste ord at sige, skønt jeg vel har lov til at gå ud fra, at forslaget ikke kunne være uden interesse for de to partier.

For det andet vil jeg gerne sige tak til de ærede forespørgere, fordi der nu blev givet anledning til, at den højtærede forsvarsminister fik hovedet ud af busken og gav det høje tings medlemmer oplysning om den forsvarsmæssige situation i dag og om planerne for fremtiden. Jeg takker den højtærede forsvarsminister for den fremsatte redegørelse, den siger i alt fald en hel del om situationen; jeg takker, skønt jeg af princip og absolut overbevisning meget nødtig takker en minister for det militære forsvar eller for noget som helst, der har med dette forsvar at gøre.

Jeg synes, at der har været alt for meget hemmelighedskræmmeri om hele forsvarsproblemet, ikke mindst i den senere tid. Jeg er helt enig med det ærede medlem hr. Ole Bjørn Kraft i, at der er ingen som helst grund til, at man skal sige tys-tys, når det gælder militære problemer. Den befolkning, der skal betale de fantastiske beløb, den militære oprustning koster, har da i det mindste krav på at få at vide, hvad det hele drejer sig om, og hvad pengene skal bruges til, og jeg mener, at det høje tings medlemmer har krav på at blive holdt underrettet i alle sager angående militærbevillinger, ligesom de har det i alle andre bevillingssager.

Nu har det høje tings medlemmer i dag af den højtærede forsvarsminister fået i alt fald en hel del oplysninger om den militære status og om regeringens planer, men allerede igennem lang tid har dagspressen kunnet give en række oplysninger, som i hvert fald et menigt medlem af det høje ting som undertegnede ikke har haft noget som helst kendskab til. Ved en række møder,

som jeg har deltaget i i den senere tid, er jeg mange gange blevet spurgt, hvordan det forholder sig med regeringens planer om at søge en bevilling på omkring 3 milliarder kroner over en årrække til anskaffelse af krigsmateriel. Jeg har ikke kendt noget til sådanne forrykte planer, som jeg vil kalde dem. Der har i alt fald ikke foreligget noget konkret om dem her i tinget, men der har mange gange været meddelelser fremme om det i dagspressen. Det forholder sig altså sådan, kan jeg forstå af den tale, den højtærede forsvarsminister i dag har holdt.

Den forespørgsel, der er stillet, har i alt fald én positiv side, nemlig at befolkningen på denne måde får oplysninger om vor militære situation, specielt hvad angår det militære materiel — forudsat naturligvis, at den partipolitiske dagspresse kan overvinde sig til at give reel besked om de forskellige synspunkter, også om de synspunkter, der ikke stemmer overens med de på bjerget herskende.

Den forespørgsel, vi behandler, er stillet til regeringen af venstre og de konservative, og må altså først og fremmest være en sag mellem de to parter. Jeg skal ikke blande mig meget i den debat, som de to parter fører med hinanden, men der er en enkelt ting, jeg vil fremhæve. Jeg har nu haft lejlighed til at høre den højtærede forsvarsministers tale om det behov, man mener der findes med hensyn til hele det militære problem. Den højtærede forsvarsminister havde foretaget en opdeling i 4 punkter, henholdsvis for flyvevåbnet, søværnet, hæren og hjemmeværnet. Jeg skal ikke trætte med at gentage alle de mærkværdigheder, som man mener der mangler i dansk militær, og som man i de kommende år mere eller mindre vil søge at få anskaffet. Det var en slem mundfuld at sluge for en pacifist og antimilitarist, men det var altså ikke nok for det ærede medlem hr. Ole Bjørn Kraft. Selv om der blev serveret en så kraftig mundfuld her, sagde det ærede medlem hr. Ole Bjørn Kraft, at han stadig var sulten; så må han være meget sulten. Jeg vil hellere sige, at det er en køn buket af friske forårsblomster, der her er serveret, men jeg forstår, at de ærede forespørgere ikke finder forsvarsministerens redegørelse helt tilfredsstillende, men kræ-